

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 94.672 van 10 april 2001
in de zaak A. 96.637/X-10.028.**

In zake : Marie-Christine ISEBAERT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VAN DORPE,
kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
Loofstraat 39

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

tussenkomenende partij :

de gemeente ANZEGEM,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. LIEVENS en F. DAEM,
kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
President Kennedypark 37.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat
Marie-Christine ISEBAERT op 19 oktober 2000 heeft
ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te
vorderen van het besluit van 13 juli 2000 van de Vlaamse
minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media
houdende goedkeuring van het bijgaande onteigeningsplan,
opgemaakt ter uitvoering van de bestemmingen voorzien in
het bij ministerieel besluit van 16 mei 1995 goedgekeurd
bijzonder plan van aanleg nr. 7 "Speldoorn" genaamd, van
de gemeente Anzegem;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
W. WEYMEERSCH;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 12 februari 2001
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 maart
2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
B. VAN DORPE, die verschijnt voor verzoekster, van
Advocaat M. BRUGGEMAN die, loco Advocaat B. BRONDERS
verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat
I. HEMERYCK die, loco Advocaat F. DAEM verschijnt voor
de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gemeente ANZEGEM met een
verzoekschrift van 21 december 2000 heeft gevraagd om in
het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat
er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat bij ministerieel besluit van
16 mei 1995 het bijzonder plan van aanleg nr. 7
"Speldoorn" genaamd, van de gemeente Anzegem wordt
goedgekeurd; dat in dit plan de oude spoorwegbedding
wordt bestemd tot groene zone met uitsluitend toegang
voor voetgangers en fietsers; dat de gemeenteraad van
Anzegem op 13 september 1999 een onteigeningsplan bij

voormeld bijzonder plan van aanleg voorlopig heeft vastgesteld, met als doel de groene zone te realiseren en te dien einde over te gaan tot de onteigening van het perceel kadastraal bekend sectie F, nr. 431d/2; dat blijkens de kadastrale fiche, met name ISEBAERT-HERTOGE, wed. Raphael René/Ivona Irma, VANDEN ABEELE-ISEBAERT, Johan Juliaan, ISEBAERT, Willy Ernest en ISEBAERT Ivette Hilonee en 3 rechthebbenden voor 3/6 eigenaar zijn van het betrokken perceel; dat dezen bij op 27 september 1999 ter post aangetekend verzonden brieven in kennis worden gesteld van dit voorlopig vastgesteld onteigeningsplan, en hen wordt meegedeeld dat zij bezwaren kunnen indienen tot en met 29 oktober 1999; dat op 27 oktober 1999 namens Ivonne HERTOGE, Ginette ISEBAERT, Willy ISEBAERT en Ivette ISEBAERT een bezwaarschrift wordt ingediend; dat de gemeentelijke commissie van advies voor de ruimtelijke ordening op 18 november 1999 de bezwaren heeft verworpen en een gunstig advies heeft verleend; dat de gemeenteraad van Anzegem in zitting van 13 december 1999 het onteigeningsplan behorend bij het bijzonder plan van aanleg nr. 7 "Speldoorn" genaamd, definitief heeft aanvaard; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen op 27 april 2000 een gunstig advies heeft uitgebracht; dat ook de gemachtigde ambtenaar op 28 april 2000 een gunstig advies heeft verleend; dat de afdeling ruimtelijke planning in een nota van 26 mei 2000 aan de bevoegde minister heeft meegedeeld na een globale evaluatie van mening te zijn dat het aanvullend onteigeningsplan voor goedkeuring in aanmerking komt; dat de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media op 13 juli 2000 het bestreden besluit heeft vastgesteld;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat de omstandigheid dat een besluit dat de machtiging tot onteigening verleent een voor vernietiging vatbare rechtshandeling is niet ipso facto impliceert dat dergelijk besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen zoals bedoeld

door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat, wat de tweede door voormeld artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoevende partij betoogt wat volgt :

"Aangezien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit inhoudt dat de Gemeente Anzegem de onteigeningsprocedure voert tot de gedwongen eigendomsoverdracht van een strook grond van bijna één hectare dwars door de onverdeelde eigendommen, waardoor de resterende percelen waarvan de verzoeker mede-eigenares is, worden gesplitst; dat het verlies van het recht om van de te onteigenen gronden het genot te hebben en erover te beschikken op de meest volstreekte wijze in de zin van artikel 544 B.W. en de verminking van de gehele aldus gesplitste eigendom (deels gelegen in een woonuitbreidingsgebied en deels in een woongebied met landelijk karakter) waardoor de aanwendingsmogelijkheden van de resterende gronden ernstig en definitief worden beperkt en bemoeilijkt, een ernstig nadeel is voor de mede-eigenaars; dat aangezien de eigendomsoverdracht onomkeerbaar is, het nadeel ook definitief, zoniet moeilijk te herstellen is; dat een billijke schade-loosstelling in geen geval dat nadeel volkomen kan herstellen";

Overwegende, wat de dreiging van het verlies van haar eigendomsrecht betreft, dat de verzoevende partij pas uit haar eigendom zal worden ontzet als de vrederechter de onteigening zal hebben toegestaan; dat de vrederechter die onteigening slechts kan uitspreken en de provisionele vergoeding slechts kan bepalen nadat hij het bestreden machtigingsbesluit zowel op zijn interne als op zijn externe wettigheid heeft getoetst; dat het Arbitragehof in zijn arrest nr. 51/95 van 22 juni 1995 en in zijn eerdere arresten waarnaar het in dat arrest verwijst, de wettigheidscontrole van de burgerlijke rechter evenwaardig heeft bevonden met de controle die de Raad van State kan doen; dat de verzoevende partij de wettigheidsbezwaren welke zij thans

aanvoert, nog zal kunnen doen gelden voor de vrederechter, dat deze er uitspraak over zal moeten doen en dat, indien zij gegrond worden bevonden, het risico van het verlies van verzoeksters eigendom alsnog afgewend zal kunnen worden; dat, zonder te moeten nagaan of de dreiging van het verlies van de betrokken eigendom op zichzelf een ernstig nadeel betekent voor de verzoekende partij, deze alleszins geen moeilijk te herstellen karakter heeft in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat voorts ook het nadeel dat erin is gelegen dat de onverdeelde eigendommen worden gesplitst waardoor hun aanwendingsmogelijkheden ernstig en definitief worden beperkt een nadeel is dat alleszins slechts zal kunnen ontstaan nadat de vrederechter de onteigening zal hebben toegestaan; dat verzoeksters uiteenzetting geen afdoende gegevens bevat waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente ANZEGEM in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien april tweeduizendeen, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.